

SOCKENSTRUNT

FRÖSUNDA HEMBYGDSFÖRENINGENS KVARTALSTIDSKRIFT

Grundad 1978

Nr 2 2015

Häxjakt i Frösunda

Träning i Tyskland

Frösunda vårmemarknad

Vårblommans liv

Människans bästa vän

sidan 2

sidan 4

sidan 6

sidan 8

sidan 12

Det var en gång ...

... Och den var sandad, men inte den här gången för den var gräslig och helt nedtrampad av små och stora fötter. Följde man stegen på den gräsliga stigen ledde de fram till en backe där gullvivor, barnkvickrötter, mampuppur, pappskägg, momorshår, morfarshattar, en farmorslilja, en farfarskrona och en fastersviol hade slagit ut sina filtblad över Klas i hagen. Ömsom sol, ömsom vatten berikade hans gäster.

Men plötsligt stördes lugnet av en smygande skugga. Ur snåret kom något svart framkrypande, något som gjorde att de utslagna växterna i gräset intog försvarsställning för att snabbt kunna fälla ihop sina kronblad till skydd.

Det som först såg ut att vara en inkräktare visade sig vara en urinvånare, en så kallad häxa. På grund av vårljuset, som den var kraftigt allergisk mot, hade den i sitt förvirrade tillstånd tappat bort sin väska och sin karta, som kunde leda till väskan.

Djupt olycklig bad den nu om hjälp att hitta kartan. Lite tveksamt drog en del blomster upp sina rötter för att följa häxan i hämlarna på spaning efter kartan.

Plötsligt stannade häxan. Framför den satt någon och sov, lutad mot en trädstam. På uppmaning av häxan smög barnkvickrötterna fram och ruskade liv i figuren. Det visade sig vara en luffare, en slarvig luffare. Han hade spritt ut sina saker runt sig i naturen.

Nu fick kvickrötterna ett fasligt sjå att samla ihop sakerna. En potta, en flaska, ett kuggjul, en livrem, en tvättbräda och lite mer. Men lite ordning hade luffaren i alla fall i huvudet, för han hade sett kartan. Den hängde i ett träd.

Med kartan i handen fortsatte sökandet, men den var inte lätt att följa. Häxan varnade för troll och andra faror i skogen. Barnkvickrötterna flätade in sina blad i varandra för att skydda sig mot rädslan.

I en damm frågande häxan grodan om hon hade sett någon väska, men det hade hon inte. Kartan visade nu rätt in i skogen, över stockar och sten. Trollen runt om i backen följde häxan och blomstren med sina pliriga ögon.

Plötsligt hördes en röst: Pettsson, Pettson, var är du? Där, på en gren, högt upp i en björk satt katten Findus och ropade.

Han hade tappat bort Pettsson och ingen hade sett gubben.

Kartan visade vägen vidare förbi ekoren som hade hoppat till en tallgren och nu satt och mumsade på en tallkotte. Hade han sett något? Nej, inte han heller.

Men, ropade kvickrötterna, vad är det där? I en glänta satt plötsligt Trollmor och ojade sig för att alla hennes elva barn hade sprungit iväg. Snart hade alla kvickrötterna fått tag på barnen och Trollmor band ordentligt fast dem i sin svans. Sedan sjöng hon för dem, och för säkerhets skull hjälpte kvickrötterna till så att trollungarna somnade ordentligt.

Häxan tittade på sin karta för att veta åt vilket håll de nu skulle gå.

På en gren satt Mamma Mu och gungade. Äntligen var det någon som visste något om väskan. Häxan ökade stegen med förmaningar att ingen annan fick öppna väskan om någon hittade den före häxan.

Där, ropade plötsligt en kvickrot. Snabbt vällde de andra kvickrötterna efter och bildade en matta fram till väskan som låg på en stor sten. Häxan öppnade väskan. I den låg en drake, pärlor, en pensel och en

Ganska nykläckta ungar från Frösunda slog sig ned bland de utblommade backsipporna i Klashagen och fick lyssna till häxans magiska sagor.

En förvirrad häxa, ...

... den bortsprungna katten Findus, ...

diamant. Som tack för hjälpen ville häxan ge barnkvickrötterna en present: två sagor. Kvickrötterna valde sagan om diamanten och sagan om den lilla draken.

Plötsligt kom gubben Pettsson klivande bland backsipporna. Han var ute och letade efter Findus. Flera Kvickrötter berättade att de träffat Findus och erbjöd sig att visa var Findus fanns. Gubben tackade för hjälpen och de begav sig iväg.

Och där, långt borta på den gräsliga stigen kom Findus springande och hoppade rakt upp i Pettssons famn. Sedan gick Pettsson och Findus på picknick medan kvickrötterna vinkade adjö till dem och häxan och fortsatte vidare till ängen för att gräva ner sig.

Några Barnkvickrötter, Alma och Maja och Mampuppan Jonna och Pappskägget Petter fortsatte en bit till för att gräva ner sig i trädgården vid Villan, bara några hundra meter bort. De hade dragit upp sina rötter söder om stan när de fick höra att

en drömträdgård invid ett drömhus hade plats för dem.

Kvickrotten Alma tyckte att katten Findus såg precis ut som fröken i plantskolan i Lindholmen där hon brukade stå på tillväxt om dagarna. Men det är lika hemligt som innehållet i det skära slottet som törnrossnåren i Klas hage hade växt upp runt.

Och snipp, snapp, snut. Så var sagan slut.

Vi firade sista maj!

Det var söndagen den 31 maj som det hände. Hembygdsgörelsen ordnade en sagolik dag i Klashagen för familjer med eller utan barn. För sagorna stod Anna Fogelberg från Tarby med hjälp av sagofigurer från Frösunda som ofta påstår att de heter Elin Holmgren, Jessica Pontell och Måns Svensson.

... en trollmor med elva barn, ...

... en slarvig luffare ...

... och Alma och Maja med Mampuppan Jonna och Pappskägget Petter dök upp på olika ställen i skogen.